

[Rimstad.]

tyder en udvidelse af de eksisterende rammer, og i bekræftende fald, hvorfra pengene da skal skaffes.

Som det er i dag, nævnes uden kommentarer af betydning i lovforslagenes bemærkninger i reglen kun et eller andet beløb, som antages at dække udgifterne. Ansvar for beløbets rigtighed ligger formentlig hos forslagsstilleren, der måske i 9 af 10 tilfælde er en minister. Den pågældendes kalkulationer bør til folketingets oplysning og som bilag til forslaget bemærkninger have en af finansministeriet afgiven rigtighedspåtegning ledsaget af den nævnte redegørelse for finansieringen.

Man vil sikkert indvende, at de omtalte oplysninger fremkommer i finansudvalget, hvad der muligvis i nogle tilfælde er rigtigt, men finansudvalget er ikke det folketing, som skal vedtage lovene, og som har ansvaret for dem. Det ansvar, som de 162 folketingsmedlemmer uden for finansudvalget påtager sig, er jo hverken større eller mindre end finansudvalgsmedlemmernes og må derfor medføre, at folketingsmedlemmerne bør være generelt lige så godt informeret som udvalgsmedlemmerne om det, de skal tage stilling til og ansvar for. Det er de ikke i dag, og jeg tror, at den her nævnte reform vil have en betydelig virkning over for den lethed, hvormed budgetudvidelser i dag kan finde vej gennem regeringskontorer og folketing. Jeg tror også, at det, at det enkelte folketingsmedlem får mulighed for bedre at følge med i lovforslagenes finansielle virkning på statsfinanserne, vil mane en regering og en finansminister til mere indgående at beskæftige sig med planlægning, end tilfældet er i dag. Det gælder både på kort sigt og på længere sigt.

På kort sigt er den fremgangsmåde, vi har oplevet i denne vinter med hensyn til finansernes behandling, præget af en vilkårlighed, der ikke har taget de store hensyn til landets eller befolkningens tarv. Et eksempel er den skattelettelse på 300 mill. kr., som regeringen gennem finanslovsforslaget i begyndelsen af december stillede i udsigt, da man havde brug for lidt smørelse til at få udsigten til de mange millioner fra den af finansministeren så højt besungne merværdiafgift til at glide ned. Allerede

midt i januar må denne splinternye afgiftsmetode fejes af bordet, fordi regeringen til sidst indrømmer, hvad alle hele tiden har vidst, at metoden er for kompliceret til at blive indført i et tempo, der i bedste fald ville kunne karakteriseres som over hals og hoved. Men samtidig ryger også skattelettelsen i papirkurven, fordi merværdiafgiftens afløser, den såkaldte buket, kun er en meget idéforladt samling af byrder lagt på befolkningens skuldre efter socialistiske principper, og hvori en skattelettelse ville indgå som en latterlighed, fordi den blot skulle opvejes med nye og endnu mere idéforladte byrder.

På lang sigt har der fra regeringens side manglet planlægning, forarbejder og studier ikke alene over merværdiafgiften, men også med hensyn til den skattereform, som regeringen så længe har forvekslet med kilde-skat, der er ganske uden interesse i denne forbindelse.

Det er ikke mærkeligt, at den højtærede finansminister nu er rådvild, hvilket tydeligt fremgår af hans blomsterdekoration her, der udmærker sig ved absolut ikke at indeholde laurbær til regeringen, for planlægning og gode råd går mærkværdigvis næsten altid hånd i hånd. Men vi har andre bebrejdelser at rette mod regeringen, når der er tale om politik på lang sigt.

Af den ærede konservative ordfører blev spørgsmålet om den totale mangel på forholdsregler til forøgelse af den private opsparring i dette lovkompleks meget stærkt understreget. Også vi finder denne mangel beskæmmende for regeringen, som ellers tit nok græder tårer, tørre tårer viser det sig, over den ringe private opsparring. Vi må derfor som betingelse for den beskedne støtte, vi vil være villige til at yde regeringens forslag — jeg skal senere komme tilbage til omfanget af denne støtte — forlange, at der i komplekset indføres en virkelig opsparingslovgivning, hvis formål skal være en kraftig øgelse af den private opsparring.

Inden for vort parti har vi i øvrigt følgende generelle synspunkter over for de 16 lovforslag.

Vi vil ikke gå med til at lægge nye byrder på produktionen. For os er det i den nuværende situation ikke kun et spørgsmål om at lette eksportproduktionen for nye